

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Decizia tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 39107/14
Natalia ROMANENCO
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită la 25 martie 2021 într-un Comitet compus din:

Branko Lubarda, *Președinte*,

Carlo Ranzoni,

Pauliine Koskelo, *judecători*,

și Viktoriya Maradudina, *Grefier adjunct interimar al Secției*,

Având în vedere cererea de mai sus, depusă la 12 mai 2014,

Având în vedere declarația prezentată de către Guvernul reclamat, prin care solicită Curții radierea cererii de pe rol,

După deliberare, pronunță următoarea decizie:

CIRCUMSTANȚELE ȘI PROCEDURA

Reclamanta, dna Natalia Romanenco, este o cetățeană a Republicii Moldova, născută în anul 1975. Ea a fost reprezentată în fața Curții de către dl C. Tănase, avocat în Chișinău.

Plângerile reclamantei în baza Articolului 8 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1, cu privire la evacuarea din apartamentul său în lipsa unei baze juridice, au fost comunicate Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”).

După comunicarea cererii, Guvernul a inițiat o procedură de revizuire în fața Curții Supreme de Justiție, în vederea remedierii situației invocate de către reclamantă. Printr-o încheiere din 11 septembrie 2019, Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire depusă de către Guvern și a casat decizia care a stat la baza presupusei încălcări, recunoscând violarea drepturilor reclamantei garantate de Articolul 1 din Protocolul nr. 1. De

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei decizii a fost efectuată de către Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

asemenea, Curtea Supremă a dispus o nouă examinare a cauzei. Potrivit unei decizii definitive ulterioare din 28 octombrie 2020, Curtea Supremă a menținut deciziile instanțelor inferioare, adoptate în favoarea reclamantei.

ÎN DREPT

Guvernul a informat Curtea despre propunerea sa de a prezenta o declarație unilaterală, în scopul soluționării problemelor ridicate de prezenta cerere.

Declarația prevedea că Guvernul recunoștea încălcarea Articolului 8 din Convenție. De asemenea, el a susținut că, în urma procedurii de revizuire inițiate de către acesta, Curtea Supremă remediase situația și recunoscuse încălcarea Articolului 1 din Protocolul nr. 1. Totodată, Guvernul s-a oferit să plătească reclamantei 2700 de euro (EUR) (două mii șapte sute de euro) pentru acoperirea prejudiciului material și moral, precum și pentru costuri și cheltuieli. Suma respectivă va fi convertită în moneda Statului reclamat conform ratei aplicabile la data plății, va fi scutită de orice impozite care ar putea fi percepute și va fi achitată în termen de trei luni de la data notificării deciziei Curții. În cazul neachitării sumei respective în decursul perioadei sus-menționate de trei luni, Guvernul s-a angajat să plătească, de la expirarea acestei perioade și până la efectuarea transferului, o dobândă egală cu rata minimă a dobânzii la creditele acordate de către Banca Centrală Europeană și majorată cu trei puncte procentuale. Plata va constitui soluționarea definitivă a cauzei.

Prin urmare, Guvernul a invitat Curtea să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 1 (c) din Convenție.

Printr-o scrisoare din 27 noiembrie 2020, reclamanta a indicat că nu era satisfăcută de condițiile declarației unilaterale.

Curtea observă că Articolul 37 § 1 (c) îi permite să radieze o cerere de pe rol, în cazul în care :

„...din orice alt motiv constatat de Curte, continuarea examinării cererii nu se mai justifică”.

Astfel, ea poate radia o cerere în conformitate cu Articolul 37 § 1 (c), în baza unei declarații unilaterale a unui Guvern reclamat, chiar dacă reclamantul dorește continuarea examinării cauzei (a se vedea, în special, hotărârea *Tahsin Acar v. Turcia* (obiecții preliminare) [MC], nr. 26307/95, §§ 75-77, CEDO 2003-VI).

Având în vedere concesiile incluse în declarația Guvernului, precum și suma despăgubirii propuse pentru prejudicial material și moral – care este conformă cu sumele acordate în cauze similare – Curtea consideră că nu mai este justificată continuarea examinării cererii (Articolul 37 § 1 (c)).

În lumina celor de mai sus, Curtea este satisfăcută că respectarea drepturilor omului garantate prin Convenție și prin Protocoalele sale nu impune continuarea examinării cererii (Articolul 37 § 1 *in fine*).

În final, Curtea subliniază că, în cazul în care Guvernul nu respectă termenii declarației sale unilaterale, cererea poate fi repusă pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 2 din Convenție (*Josipović v. Serbia* (dec.), nr. 18369/07, 4 martie 2008).

De asemenea, Curtea are discreția de a rambursa cheltuielile atunci când radiază o cerere de pe rol (Articolul 43 § 4 din Regulamentul Curții). Principiile generale care reglementează rambursarea cheltuielilor în baza Articolului 43 § 4 sunt, în esență, aceleași ca și în baza Articolului 41 din Convenție (a se vedea, printre altele, *Uniunea Martorilor lui Iehova din Georgia v. Georgia* (radiere de pe rol), nr. 72874/01, § 33, 21 aprilie 2015, și *Meriakri v. Republica Moldova* (radiere de rol), nr. 53487/99, § 33, 1 martie 2005). În prezenta cauză, luând în considerare actele aflate în posesia sa, jurisprudența sa și suma deja propusă de către Guvern, Curtea consideră rezonabil să acorde reclamantei o sumă suplimentară de 300 EUR (trei sute de euro) pentru costuri și cheltuieli, plus orice taxă care poate fi percepută reclamantei în acest sens. Curtea consideră oportun ca rata dobânzii de întârziere să se bazeze pe rata minimă a dobânzii la creditele acordate de către Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale

Având în vedere cele menționate supra, este oportună radierea cauzei de pe rol.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Ia act de condițiile declarației Guvernului reclamat și de modalitățile prevăzute pentru asigurarea respectării angajamentelor asumate astfel;

Decide să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 1 (c) din Convenție.

Hotărăște

- (a) că Statul reclamat trebuie să achite reclamantei, în termen de trei luni, adițional sumei indicate în declarația unilaterală a Guvernului, 300 EUR (trei sute de euro), plus orice taxă care poate fi percepută reclamantei, sumă care trebuie convertită în lei moldovenești la rata aplicabilă la data transferului;
- (b) că, la expirarea celor trei luni menționate mai sus și până la executarea hotărârii, urmează să fie achitată o penalitate adițional sumei de mai sus, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei respective, majorată cu trei puncte procentuale.

DECIZIA ROMANENCO v. REPUBLICA MOLDOVA

Redactată în limba engleză și notificată în scris la 15 aprilie 2021.

Viktoriya Maradudina
Grefier adjunct interimar

Branko Lubarda
Președinte